

พะยูน

Dalbergia cochinchinensis Pierre

ชื่ออื่น

กระยง กระยง (เขมร - สุรินทร์); ชะยุง (อุบลราชธานี); แดงจีน (ปราจีนบุรี); ประดู่เสน (ตราด); ประดู่
 ตม ประดู่หน้า (จันทบุรี); ประดู่ลาย (ชลบุรี); พะยูนไทม (สระบุรี); หัวสีเมาะ (จีน)

ชื่อสามัญ

Siamese rosewood

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้น ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ผลัดใบ สูง 15 - 25 เมตร เปลือกต้นสีเทาเรียบ เรือนยอดทรงกลม
 หรือรูปไข่ ใบ ใบประกอบแบบขนนกปลายใบคี่ เรียงสลับ ใบย่อย เรียงสลับ จำนวน 7 - 9 ใบ ขนาด
 กว้าง 3 - 4 x 4 - 7 เซนติเมตร ปลายใบแหลม โคนใบสอบ ผิวใบด้านบนสีเขียวเข้ม ท้องใบสีจาง
 ดอก ขนาดเล็ก ออกรวมกันเป็นช่อตามง่ามใบและตามปลายกิ่ง กลิ่นหอมอ่อน ผล เป็นฝัก รูปขอบ
 ขนานแบนบาง ขนาดกว้าง 1.2 x 4 - 6 เซนติเมตร มีเมล็ด 1 - 4 เมล็ด

การกระจายตัวตามธรรมชาติ

ขึ้นในป่าดิบแล้ง และป่าเบญจพรรณขึ้นทั่วไปทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ
 ภาคตะวันออก

การใช้ประโยชน์

เนื้อไม้ใช้ทำเครื่องเรือน ใช้ก่อสร้าง

ช่วงการออกดอก/สีดอก

ออกดอกช่วงเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม ให้ดอกสีขาว